

BUBI-HUUHKAJAN SULKASATO

Tarina lukemisen edistämiseksi.

kuvatuki tekstin jälkeen.

Sitä talviaamua Bubi ei kuuna päivänä unohda. Hän oli juuri kömpinyt pesästään hammaspesulle, kun peilin edessä odotti kammottava näky.

”Helmi, tule äkkiä auttamaan! Mitä minulle on tapahtunut?”, hän huusi.

KUVA 1.

Sulkaakaan ei ollut jäljellä. Ei edes yhden yhtä. Helmi tiesi, että Bubille oli tullut sulkasato. Hän oli lukenut siitä kirjastosta lainaamastaan lintukirjasta. Vai oliko pakkanen sittenkin puraissut niin kovasti paljasta ihoa, että höyhenpeitteestä ei ollut jäljellä enää untuvaakaan?

Yhtäkkiä aina niin iloisesta Bubista tuli valtavan surullinen. ”Kohta on jo kesä ja ilman sulkiani en pysty liikkumaan. Mitä jos en pysty lentämään edes jalkapallokentälle? Miten kaikille ihanille jalkapallojunioreille käy, jos en ole mukana kannustamassa?”, hän pohti itkuisena.

Helmi oli ahkera lukija ja hän tiesi, että kirjoista voisi löytää apua Bubin pulmaan. Olihan hän oppinut kirjoista aiemminkin kaikenlaista. Kuten sen, että etanoilla on neljä nenää tai sen, että kirahvit pystyvät nuolemaan omia korviaan. Helmi lainasi kirjastosta niin monta kirjaa kuin suinkin jaksoi mukanaan kantaa. Hän luki aamuin, hän luki illoin. Joskus hän luki keskellä yötäkin, mutta siitä äiti ja isä eivät pitäneet. **KUVA 2.**

Lopulta se löytyi! Pieni sininen kirja, jonka kannessa luki ”Lääkkeitä jalkapallostosta pitävien huuhkaja-lintujen sulkasatoon ja muihin vaivoihin.” Jo kolmannella sivulla Helmi hihkaisi riemusta, ”TIETYSTI!” Tarvitaan lapsia, paljon lukevia ja liikkuvia lapsia, jotka voivat saada Bubin sulat taas kasvamaan ja lentokyvyn palautumaan. ”Nyt on ryhdyttävä kiireesti toimiin”, hän ajatteli. Aikaa ei ole hukattavaksi. **KUVA 3.**

Niin Bubi ja Helmi, jalkapallomaajoukkueiden maskotit, päättivät, että nyt luetaan, ja liikutaan ja leikitään yhdessä! **KUVA 4.**

KUVA 1.

**KAIKKI..
PELISSÄ**

KUVA 2.

KUVA 3.

